Zsidókhoz írt levél 2. fejezet

(Hebrews Chapter Two Part One)

1957. augusztus 25. de. Jeffersonville, IN

... örvendtünk, akik itt voltak az alkalmon és élvezték… És most, a Zsidókhoz írt levél… Pál, amint láttuk, illetve amint hisszük… A teológusok nem tudnak tovább menni, és nem tudják, hogy valójában ki írta Ezt. De én hiszem, hogy bárki, akinek egy kicsi szellemi megítélése van, látja, hogy Pál írta. A legtöbb író is azt hiszi, hogy Pál írta. És hogy hogyan…

Az 1. fejezetben láttuk, hogy az Úr Jézust magasztalta. Óh, mennyire megmutatta ezt a tapasztalat által, ami a damaszkuszi úton történt vele… Nos, először is Pál egy valódi teológus volt. Gamáliel alatt tanult, aki korának egyik legnagyobb tanítója volt. Okos és értelmes volt, egy nagyon kifinomult Biblia tanulmányozó. És megláttam, hogy amikor úton volt Damaszkuszba a levelekkel, hogy elfogja mindazokat, akik ennek az áldott Evangéliumnak az útján jártak… És az az ember őszinte volt. De én mindig is azt hittem, hogy azóta, hogy Pál látta Istvánt meghalni, szerintem az nagyon szíven találta őt. Amikor ott volt István halálakor és azoknak a ruháját fogta, akik megkövezték őt, akkor Pál bűnös volt István véréért. És ő megvallotta ezt és azt mondta: „Nem vagyok méltó, mert kiontottam az ő mártírjának a vérét, Istvánét.” Mert ő is egyetértett vele.

És ha egyetértesz valamivel, akkor abban éppen olyan bűnös vagy, mintha te is részt vettél volna benne. Tehát ha egyetértünk vele, mondjuk azt mondjuk: - Óh, igen, nem kellett volna ezt tenniük, ez annyira ilyen meg olyan… Vigyázz, mit mondasz, mert bűnös vagy úgy, ahogyan az ítéletedet megfogalmazod. Ha nem tudod eldönteni, inkább ne mondj semmit, csak hagyd békén azt a dolgot. Amikor arról teszel bizonyságot, hogy keresztény vagy, akkor bűnös vagy. Érted? Bűnös vagy abban, hogy keresztény vagy, és neked aszerint kell élned. És amikor Isten tesz egy ígéretet a Bibliában… Látom, hogy itt ül egy ember egy tolószékben… Amikor Isten ígéretet tesz, Ő bűnös abban az ígéretben, amíg azt be nem teljesíti. És Isten bűnös, amikor ígéretet tesz. És az Ige is bűnös, amíg be nem teljesül. Értitek? Ott vannak előttünk, mint egy állítás, amit Isten mondott. És annak be kell teljesülnie, máskülönben Isten bűnös. Érted?

Tehát Pál, aki tanító volt és haladt a damaszkuszi úton azon a napon, úgy dél körül szerintem, egy nagy Világosság ragyogott le a mennyből és megvakította őt, ő pedig leesett a földre. És azt mondta, hogy tudni akarja, Ki az. Azt mondta, hogy egy hang szólt és azt mondta: „Saul, Saul, miért üldözöl Engem?” Azt hiszem, hogy az ApCsel 8. fejezetében van ez. Azt mondta: „Ki az, akit üldözök?” És a hang visszajött és azt mondta: „Jézus vagyok. (Óh!) Jézus vagyok, és nehéz neked az ösztöke ellen rugódoznod.” És mi volt akkor Jézus? Jézus, Ő a Világosság volt, egy hatalmas, ragyogóan fénylő Világosság.

Most pedig, hogy bátorítást kapjunk és egy kis alapot itt… Hogyan lehetett Ő Világosság, miközben Ő ember volt? Nos, senki… Ott van egy tucatnyi katona Pállal, templomi őrök, akik a letartóztatásokat végezni mentek. Pál volt a főkapitány. És azért mentek, hogy letartóztassák azokat az embereket a kampányaikért és így tovább, és a vallásos reménységükért, ami bennük volt.

De most, Jézus itt egy nagy Világosság volt. Ha emlékeztek rá, kezdetben Jézus volt a Világosság. Jézus volt a Logosz, ami kiment Istentől. És Ő volt a… Ő volt a szövetség Angyala, aki Izráel gyermekeit vezette a pusztaságban. És Ő volt a Tűzoszlop, akit figyeltek. És Ő volt… És amikor itt volt a földön, Ő azt mondta: „Istentől jövök és Istenhez megyek vissza.” Tehát ha Ő egy Tűzoszlopból jött le egy Emberbe, aztán ha Ő visszament oda, ahol volt, akkor Ő újra egy Világosságba ment vissza. És ott volt Ő. Amikor Pál meglátta Őt, Ő egy Világosság volt. Nos, mind azok a katonák, akik Pállal voltak, nem látták a Világosságot. Tehát akkor lehetséges, hogy valaki látja Azt, mások pedig nem? Teljes mértékben! Rendben, ő, Pál, látta Azt, de a többiek nem látták a Világosságot.

Nos, amikor Péter börtönben volt, látjuk, hogy ez a Világosság eljött a börtönbe, megnyitotta az ajtókat, és ott volt… Az a Világosság megvakította a többi őrt, amint ők kimentek onnan. Ment Péter, és amikor odaért az ajtóhoz, az magától megnyílt előtte csendben és aztán becsukódott mögötte. A belső börtönből ő kiment a külső… És az ajtó megnyílt előtte, aztán csendben becsukódott. És aztán kiment a nyíláson, kiment a város utcájára. Megdörzsölte a szemét és azt mondta: „Csak álmodtam volna?” Nem tudta, mi történt. De az Úr Angyala, ugyanaz az Angyal, aki a Tűzoszlop volt, aki Mózest elvitte a tengerhez és megnyitotta azt, óh, és a Holt-tenger… Illetve a Vörös-tenger falként megállt mindkét oldalon, és Izráel átkelt rajta. És amikor eljutottak a duzzadó Jordánhoz, ott Ő nem tette Magát láthatóvá. Hanem ott volt, mert Ő azt megnyitotta. És átmentek áprilisban, amikor a síkságok is megtelnek a vízzel. És Ő ott maradt tavasszal, és megállította a havat az olvadástól, mert nem emelkedett magasabbra és magasabbra, hanem csak megállt. Ez a mi Jehovánk! Ez a mi Úr Jézusunk! Csak megállt, és ők száraz földön keltek át.

Nos, Isten megígérte, hogy vigyáz rájuk, és Őt kötötte az ígérete. Most pedig Pál, tudva és ismerve ezeket a dolgokat, ő kiváltságban részesült, mert Isten közvetlenül Pálhoz szólt. Nem a katonákhoz beszélt, akik ott voltak vele. Hanem csakis Pálhoz beszélt. Most, amikor az Úr Angyala lejött egy csillag formájában… És a csillagkutatók, India bölcsei, amikor meglátták azt a Csillagot, több száz mérföldön át követték… És átment minden csillagvizsgálón, mert ők a csillagok állásából tudták az időt. És senki sem látta azt a Csillagot, csak a bölcsek. Óh, hát nem remegtek meg ettől?

Akkor látjátok, hogy Isten nem foglalkozik a szervezetekkel. Nem foglalkozik az embercsoportokkal. Ő egyénekkel foglalkozik. Az egyéneknek jelenti ki Magát. És most… Most, hogy ezt mondjuk, nem az, hogy ez… Isten ismeri a szívemet. És ezt most nem saját magam miatt, személyes dicséretként mondom, hogy ez ott legyen. De tudtátok-e, hogy ugyanaz az Isten, ugyanaz a Jézus van velünk itt ma délelőtt? Tudjátok-e, hogy közületek mindenkinek van egy kis egyéni bizonysága erről, hogy Ő most itt van? És ez…Ő tett értünk

valamit ezen a napon, amit a korábbi napokon nem tett meg: ezen a napon megengedte, hogy lefényképezzék Őt. És ott függ a gép, látjátok, a Tűzoszlop: ugyanaz az Úr Jézus! Figyeljétek, meg, hogy hogyan munkálkodik Ő most. Ha Ő ugyanaz az Úr Jézus, akkor ugyanazokat a dolgokat is cselekszi meg. Mert a Biblia mondja, hogy Ő tegnap, ma és mindörökké ugyanaz.

Nos, mielőtt Pál bármit is kihirdetne, hogy ez helyes vagy rossz dolog volt-e, ő először elment Egyiptomba és három évet töltött ott azzal, hogy megnézze, ez Ige szerinti volt-e vagy sem. Ezt tudtátok-e? Miután Pál megtért, három évre Egyiptomba ment. Ott lakott, és ott tanulta meg ezt a nagy bölcsességet. Most egyáltalán nem összehasonlításként, csak arra mutatok nektek példát, hogy a Szentlélek mennyire ugyanaz marad. Az én gyülekezetem itt emlékszik arra, hogy amikor ez az Angyal megjelent és mutatott dolgokat, én egy kicsit kételkedtem abban. Ezt mind tudjátok, ti régiek. Ha ti… Ha így igaz, emeljétek fel a kezeteket. Amikor hallottátok ezt… Megnézitek a gyülekezetet, mármint a régiek szemszögéből. Én is kételkedtem, mert a prédikátorok azt mondták, hogy az ördögtől vagyok. Én valamennyire hittem ezt, de vártam. Nem mondtam erről semmit.

De, óh, áldott legyen az Úr Neve! Egyik éjszaka régen Ő lejött, egy Angyal, és kijelentette Ezt nekem az Írásokból, hogy Ő… És amikor láttam ezt az Írásokban, hogy végig kell menni a világon ezzel: az Üzenettel. Akkortól indult el Oral Roberts, A. A. Allen, Tommy Osborn és Tommy Hicks, és a többiek. Értitek? Ez egy Üzenet az embereknek. És Jézus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz, ez van az Ige szerint: Ő ugyanaz! Ő ugyanazt cselekszi. Ő Ugyanaz. És ugyanazt a munkát végzi. Ugyanúgy jelenti ki Magát. És ma délelőtt ugyanúgy van itt. Lehet, hogy látjuk Őt, és lehet, hogy nem. De bárhogy legyen is, van egy bizonyság bennünk arról, hogy Ő itt van.

És most látjuk, hogy Pál, azzal a megtapasztalással… Ezeket a leveleket írja, a legtöbbet börtönből. Összehasonlította az Ószövetséget és az Újszövetséget. Most emlékezzetek arra, hogy a Biblia utolsó írójához ihletés alatt lejött Isten és azt mondta: „Ha valaki hozzáad Ehhez bármit vagy elvesz Ebből, annak része kivétetik az Élet Könyvéből.” Ezért ne merészeljünk hozzáadni egyetlen dolgot sem Ehhez. Óh, úgy kell maradnia, ahogy van, és egyetlen dolgot sem szabad hozzáadni Ehhez. És mindenért meg kell küzdenünk, ami Ebben benne van. Nekem semmi több nem kell és semmi kevesebb nem kell. Csak az kell, amit Ez mond.

Nos, ez a Zsidókhoz írt levél… Azért választottam ezt – egy cél, egy dolog -, mert itt van ez a levél: „Kedves Branham testvér…”, és így tovább… És én… Mi az Igével akarunk maradni.

Nos, az első fejezet Jézus magasztalása volt, hogy Ő a legfőbb Személy. És Pál a minap este tudatta velünk, hogy Ő ott volt a nagy kezdetben. És láttuk, hogy Ő semmivel nem volt kevesebb Melkisédektől, Sálem Királyától, a nagy… A 7. fejezetben.

Most pedig, ma délelőtt egy másik nézőpontból közelítjük Őt meg, a 2. fejezetből. Most, miután Pál Jézus magasztalásának ezt a nagy és csodálatos üzenetét adta nekünk… És még az Angyalok is imádják Őt. És azt gondolom, hogy itt, amilyen öreg ez a föld, és hogy Ő azt egy vászondarabként összehajtja, de… És ők elvesznek, de Te megmaradsz.

És a 2. fejezet 2. versében, azt hiszem, ott van, Ő ezekben a napokban az Ő Fia által szól hozzánk. És nézzétek, a régi időkben különféle módokon szólt a próféták által. Ezt végigvettük és megláttuk, hogy milyenek voltak a próféták és hogy Isten hogyan hozta el az Ő üzenetét a próféták által, de az utolsó napokban Ő a Fia, Jézus által szólt, a Szentlélek által. Akkor régen a próféták által szólt. Aztán visszamentünk oda és megláttuk, hogy mindegyik prófétában a Krisztus Szelleme volt. Visszamentünk Józsefhez és megláttuk, hogy ő tökéletes előképe volt Krisztusnak. Visszamentünk Mózeshez és megláttuk, hogy ő tökéletes előképe volt Krisztusnak. Aztán lejöttünk egészen Dávidig. És amikor Dávidod elutasították Jeruzsálemben, óh, ő akkor felment a hegyre és letekintett onnan az Olajfák hegyéről és sírt Jeruzsálem fölött, mert elutasították őt. Aztán 800 évvel később Dávid Fia volt Jeruzsálem elutasított Királya, és Ő ugyanazon a hegyen ült és sírt. Óh, a Krisztus Szelleme, amint egyénekkel foglalkozik.

Nos, Pál a következőket kezdi el mondani:

Ezért annál is inkább oda kell figyelnünk azokra, amiket hallottunk…

Tehát most kezdjük a második fejezetet.

Ezért annál is inkább oda kell figyelnünk azokra, amiket hallottunk, hogy nehogy valamikor elmenjenek ezek a fülünk mellett.

Óh, bárcsak ezt megértetné Isten ma délelőtt ezzel a gyülekezettel! Imádkozom, hogy a Szentlélek ezt nagyon mélyen itassa be a szíveitekbe. A legeslegjobban oda kell figyelnünk azokra a dolgokra, amiket hallottunk! Akkor milyen fajta emberek legyünk, amikor meglátjuk a nagy Jehovát lejönni és megcselekedni azokat a dolgokat, amiket Ő tesz, és látni ezeket összehasonlítva Igéről-Igére, hogy ez az igazság? És mi meg néha úgy üldögélünk, mint görcsök a farönkön, és nem is foglalkozunk ezekkel. Pedig minden percben tüsténkednünk kellene, hogy próbáljunk embereket megnyerni Krisztusnak. Életrevaló köveknek kellene lennünk! Nem kellene olyan lustáknak lennünk, amilyenek vagyunk. Elmegyünk a gyülekezetbe és megnézzük, hogy az Úr Jézus csinál valamit, vagy megáld bennünket valamilyen módon, aztán kimegyünk és annyit mondunk: - Nagyon jó összejövetel volt…

Persze az Ige hirdetését nagyon élvezzük. De nem ez a fő dolog. Nem ez… Nem csak akkor kellene dicsérnünk az Urat, amikor befejeződött az Ige hirdetése, mint ahogy általában tesszük; csak dicsérjük Őt. Ez csodálatos! Hanem életünknek minden órájában dicsérnünk kellene Őt. Amikor dolgozunk, dicsérnünk kellene Őt. Valahányszor lehetőség adódik rá, dicsérnünk kellene Őt azzal, hogy bizonyságot teszünk Róla. Ha látjátok… Ti hölgyek, ha láttok egy asszonyt, aki rossz dolgot csinál, akkor dicsérjétek az Urat azáltal, hogy fogjátok őt és azt mondjátok: - Testvérem, van egy jobb élet is ettől… És ti férfiak, amikor dolgoztok és meghalljátok, hogy valaki az Úr Nevét hiába veszi a szájára, akkor találjatok rá alkalmat, hogy odamenjetek hozzá, megfogjátok a kezét és azt mondjátok: - Ettől jobb élet is van. Nem

kellene ilyen szavakat használnod… És beszéljetek vele szelíden, kedvesen. Mindezek a dolgok dicséret. És amikor látunk valakit, aki beteg, és az orvos azt mondja, hogy már nincs mit tenni, akkor azzal dicsérjük az Urat, hogy elmondjuk az illetőnek, hogy van Isten a mennyben, aki megválaszolja az imádságot.

És aztán amikor látjuk azokat a dolgokat megtörténni, amiket látunk megtörténni és elvégeztetni, akkor soha nem volna szabad elengednünk ezeket a fülünk mellett. Hagyjuk, hogy kicsússzon a kezünkből. Ez a probléma ma a nagy pünkösdi gyülekezettel! A legszebb gabonamagvakat hagyják kicsúszni a kezükből, amikor pedig a kezükben voltak azok! De nézzétek meg, hogy mit csináltak. Ugyanazt, mint a többi egyházak. „Kóré útján futottak és elvesztek… Káin útján, és elvesztek Kóré tagadásában.” Megszerveződtek. Ahelyett, hogy egy olyan testvéri közösség lenne, ahol mindnyájan egyek vagyunk, ők megszervezték magukat, kis szervezeteket meg izmusokat hoztak létre, és onnan növekedtek fel és egyszerűen szétszakították a testvériséget. És ha nem figyeltek, a baptisták és a presbiteriánusok fogják azt felvenni, mert Isten képes, hogy azokból a kövekből támasszon gyermekeket Ábrahámnak. És mi engedtük, hogy az kicsússzon a kezünkből azzal, hogy nem voltunk egységben.

Hogyan veszítették el az indiánok ezt az országot, és adták a fehér ember kezére? Úgy, hogy nem voltak egységben. Ha egyetlen nagy frontvonalat képeztek volna… De ők egymás ellen hadakoztak. Nem veszítették volna el a földjüket, ha egységben lettek volna. Hogyan veszítünk? Úgy, hogy nem vagyunk egységben. Hogyan veszítjük el a megtapasztalásunkat Istennel? Úgy, hogy nem vagyunk egységben. Felállítunk egyet, és azt mondjuk, hogy ez a metodista, ez a baptista, ez az Isten Gyülekezetei, ez az egység-hívő, ez valami más, ez az Isten Egyháza, ez a nazarénus, ez a zarándok szentek. Megbontjuk Krisztus Testének az egységét. Soha nem volna szabad megosztottságban lennünk. Lehetnek különböző meglátásaink, de legyünk szívtől-szívig testvérek. Isten akarja, hogy úgy legyünk. Ő Isten teljes Egyházáért halt meg. És mi nem akarunk megosztottságban lenni.

Ezért még sokkal inkább kell figyelnünk ezekre a dolgokra, nehogy elengedjük őket a fülünk mellett. Mert ha az angyalok által mondott beszéd erős volt…

Halljátok? Az angyalok által hirdetett beszéd… Nos, az angyal egy hírnök. Az a szó, hogy „angyal”, azt jelenti: hírnök. És most ment itt végig az első könyvön: „Isten a régi időkben különféle módokon szólt atyáinkhoz a próféták által.” Ők voltak Isten hírnökei. Ők voltak Isten hírnökei, ők voltak Isten angyalai. Egy hírnök az egy angyal, illetve inkább egy angyal az egy hírnök.

A hírnök, te egy hírnök vagy ma délelőtt. Vagy a jó hír hírnöke vagy, vagy pedig a rossz hír hírnöke. Óh, hát nem csodálatos tudni, hogy követek vagyunk, hogy angyalok vagyunk, a feltámadás hírnökei! És mi vagyunk Isten hírnökei a bűnös világnak, hogy Krisztus él, a szívünkben él, a szellemünkben él. És Ő kihoz bennünket a bűn megromlott életéből és felemel bennünket, és egy halleluját ad a lelkünkbe, és új teremtéssé tesz bennünket. Hírnökök vagyunk, a szövetség angyalai. Milyen csodálatos!

És most, az Ószövetségben…

Ha az angyalok által hirdetett beszéd erős…

Így annak helyesnek kellett lennie. Az Ószövetségben mielőtt egy próféta szava nyilvánosságra kerülhetett, annak meg kellett vizsgáltatnia és bebizonyíttatnia. Nem vették ezt olyan könnyen, mint mi manapság, hogy csak megyünk és van valamilyen megérzésünk, vagy valami más, és azt mondjuk: - Óh, dicsőség Istennek, ez az! Tévedés. A Biblia azt mondja, hogy az utolsó napokban az ördög annyira utánozni fogja a kereszténységet, hogy még a választottakat is megtévesztené, ha lehetséges volna. Így van. Ezért meg kell azt próbálnunk. És hogyan próbálták azt meg abban az időben? Az Urim és Tumimmal, Áron mellvértjével, amelyen azok a kövek voltak karbunkulusból, jáspisból, gyémántból, rubintból és zafírból. Mindazok a kövek a 12 pátriárka születését jelzik Áron mellvértjén. És amikor egy próféta prófétált, az a szent Világosság felragyogott, és Isten azt mondta: „Ez az igazság." De ez… Nem számít, milyen igazinak is látszott, ha nem ragyogott fel az a fény, akkor az nem az igazság volt. Tehát az Urim és Tumim együtt ment a papsággal. De ma ez a Biblia Isten Urim és Tumimja. És amikor egy próféta prófétál, annak teljes mértékben fel kell ragyognia a Bibliával. Akkor Isten azt mondja… Aztán Ő lejön és bizonyítja azt.

És óh, mennyire dicsőítem ma Istent! Visszagondolok egy másik vasárnapi délelőttre erről, amikor elmentem a gyülekezeti házból. És ti sírtatok és kértetek, hogy ne menjek el. De amikor prédikáltam Dávidról és Góliátról… És hogyan fogtok szembenézni azzal a hideg, közömbös világgal, ami azt mondja: - A csodák napjai elmúltak? Azt mondtam: - Van egy nagy óriás, és amint azt az egyet levágjuk, bátorságot kapunk… És az Úr megadta ezt. És akkor ott volt egy Oral Roberts, és egy Jaggers (dzsegörz), és így tovább, előhúztuk a kardot és kiűztük az ellenséget a földről, bezártuk a szájukat. Nem mondhatják már, hogy többé nem történnek csodák, mert itt vannak a csodák. Bizony, Isten Igéje örök. Ráragyogott az Urimra, ráragyogott az Igére: az az Ő Urim és Tumimja. És amikor ráragyogott Arra, az pozitív volt. És bárkinek, aki szükségben van… Ha bűnös vagy, ha tudni akarod, hogyan lehetsz megmentve: „Higgy az Úr Jézus Krisztusban."

Ma, amikor olyan sok dolgot kel megtennetek és új lapokra kell hajtanotok, és ezt meg azt kell tennetek ahhoz, hogy meg legyetek mentve. Gondolok most a filippi-i börtönőrre, amikor ez a börtönőr megkérdezte Páltól: „Mit kell tennem, hogy üdvözüljek?" Ha te vagy én lettünk volna ott, elmondtuk volna neki, hogy mit tegyen és mit nem: hagyd abba az ivást, hagyd abba a szerencsejátékot, hagyd abba ezt, hagyd abba azt. Pál semmi ilyet nem mondott neki. Csak azt mondta el neki, hogy mit tegyen: „Higgy az Úr Jézus Krisztusban és üdvözülsz." Most pedig: „Aki hallja az Én Szavam és hisz Abban, aki elküldött Engem, Örök Élete van." Ez az Urim és Tumim, amint felragyog a Szent János 5:24-ben. „Én vagyok az Úr, aki meggyógyítja minden betegségedet." Jakab 5: 14: „Hívjátok a véneket és kenjétek meg olajjal, a hit imája megmenti a beteget." Ragyog az Urim, ez Isten örök Igéje. Nem számít, hány istentagadó, hitszegő, kételkedő támad. Isten az Ő Igéje mellett fog állni. Ő megígérte, hogy ezt teszi.

És még inkább kell figyelnünk ezekre a dolgokra, amiket hallottunk, hogy nehogy elmenjenek a fülünk mellett. Mert ha az angyalok (a próféták) **által hirdetett beszédek erősek voltak…**

Azok voltak? Egy hetet is eltölthetnénk ezen. Erős volt, amikor Mózes beszélt? Bizony erős. És milyen volt, amikor Illés felment oda a hegy tetejére? Az Úr azt mondta neki: „Menj fel oda, Illés. Én ott leszek veled, közösségre vágyom." Isten szeret közösségben lenni az Ő népével. De mi nem állunk nyugodtan elég sokáig ahhoz, hogy Ő közösségben legyen velünk. Elfoglaltak vagyunk azzal, hogy egyik helyről a másikra ugrálunk, és ennyire… „Maradj nyugodtan, Illés." Ő három év és hat hónapnyi közösséget akart. Mi meg három percet is alig tudunk adni neki. Három év és hat hónapnyi folyamatos közösség, óh, ezt szeretem. Azt mondta: „Ne aggódj a főzés miatt, majd rendezzük azt. A hollók táplálnak és minden rendben lesz. Csak a közösségre vágyom." Ez az öreg próféta, Illés, ott volt a hegy tetején. Miközben ott volt közösségben Istennel, a kapitány azt mondta: - Megyek és elkapom őt… Nos, soha ne próbáld megszakítani azt a közösséget.

Tehát jött a kapitány az ő nagy seregével, vagy ötven emberrel és azt mondta: - Jöttem érted, Illés… És Illés felállt. Figyeljetek, itt van az Úr prófétája. Azt mondta: „Ha az Úr szolgája vagyok, tűz fog leszállni az égből és elnyel téged." És lejött a tűz. A kapitány azt mondta: - Óh, tudod mit… Vagyis a király azt mondta: - Biztosan csak egy villámcsapás volt, pont ott villámlott és eltalálta őket. Küldök még ötven embert… Illés felállt. Az egyik angyal, akinek a szava erős volt. Igazságos büntetésnek kellett lennie mindenért, ami rosszat tettek. Azt mondta: „Ha az Úr angyala vagyok, szálljon le tűz az égből." És a második ötven is elégett. Rendben.

... igazságos büntetését.
Mert ha az angyaloktól hirdetett beszéd erős volt és minden bűn és engedetlenség elvette igazságos büntetését…

Nos, itt van most a nagy dolog, a következő versben. v

Hogyan menekülünk meg…

Hogyan menekülünk meg? Ha Illés hangja pusztítást hozott, mert az Úr angyala volt, akkor hogyan menekülünk meg, amikor Krisztus Hangja szól? Vagy hogyan eshetnél el, amikor imádkoztak érted, ha az a Krisztus Hangja? Ha Krisztus elrendelte, hogy az Ő Egyháza imádkozzon a betegekért, és az Egyház megteszi, amit Ő mond, akkor hogyan eshet egyáltalán el? Képtelen rá. Te eleshetsz, de az nem. És amíg csak megtartod azt, az át fog téged vinni. Ha elesel, magadtól esel el, csak eltávolodsz az Igétől. De amíg az Igével maradsz, Az képtelen elesni. Tehát ha a próféták szava így meg így tett, akkor mennyivel inkább úgy lesz a Krisztus Szavával?

Hogyan menekülünk meg, ha figyelmen kívül hagyunk ilyen nagy üdvösséget, amelyet kezdetben hirdetett nekünk az Úr és megerősített azok által, akik hallották őt…

Gondoljatok bele: az Úr hirdette. Hányszor mehetnénk vissza? Hol állhatnánk meg, pontosan itt egy órára? Amikor Jézus eljött… Ő ugyanaz tegnap, ma és mindörökké. Most emlékezzünk rá, hogy ezt először Maga Jézus hirdette, és aztán megerősítették azok, akik hallották Őt. Most figyeljetek Rá.

Amikor Ő eljött a földre, nem állította Magáról, hogy Ő egy gyógyító. Azt mondta: „Nem én cselekszem ezeket, hanem az Én Atyám, aki Bennem lakozik. Ő cselekszi ezeket. A Fiú Magától semmit sem tesz, hanem csak azt teszi, amit lát, hogy az Atya cselekszi." Szent János 5. 19. Figyeljétek meg, amikor Filep eljött hozzá. Nátánael… Filep megtérése után elment Nátánaelhez és azt mondta: „Jöjj, és lásd, Kit találtunk meg: a názáreth-i Jézust, József Fiát." És azt mondta: „Jöhet-e valami jó Názáreth-ből?" Azt mondta: „Jöjj és lásd." Így kell meggyőzni: bizonyítsd be. Jöjj és lásd. Óh, ez a legjobb, amit hallottam. Jöjj és lásd meg magadnak. Ne csak állj ott és kritizálj kívülről, hanem bizonyíts minden dolgot és ragaszkodj ahhoz, ami jó. Jöjj és lásd. Aztán mentek az úton beszélgetve. Amikor odaért az Úr Jézus Jelenlétébe, Ő azt mondta: „Íme, egy izráelita, akiben nincsen hamisság." Mintha még a bőrét is lehúzták volna róla. Körülnézett és azt mondta: „Rabbi, mióta ismersz engem? Soha nem láttál engem. Hogyan ismersz?" Filep azt mondta, illetve Ő azt mondta:

„Amikor Filep hívott téged tegnap, ott voltál a fügefa alatt, és láttalak téged." Ámen. Ő azt mondta: „Te vagy az Isten Fia. Te vagy Izráel Királya."

Egy asszony lépett be az Ő Jelenlétébe, és Ő azt mondta: „Menj, hívd a férjedet." Ő azt mondta: „Nincs férjem." Azt mondta: „Így van. Öt férjed volt, és akivel most élsz, az nem a férjed. Igazat mondtál." Gondoljatok csak bele! Ő azt mondta: „Uram, látom, hogy próféta vagy, Az… Tudjuk, hogy amikor a Messiás eljön, Ő minden dolgot megmond nekünk." Ő azt mondta: „Én vagyok az, Aki veled beszélek." Ő pedig elszaladt és elmondta a városban az embereknek: „Jöjjetek és lássátok meg azt az Embert, Aki mindent elmondott nekem, amit tettem. Nem Ő a Messiás?" Ezt az Úr mondta.

Mi történt? Jézus mondta, mielőtt elment: „Amiket Én cselekszem, ti is azokat cselekszitek majd." Így van? „Amiket Én cselekszem, ti is azokat cselekszitek, sőt még többet is ettől, mert Én az Én Atyámhoz megyek." Óh, látom őket, amint mindenhová elmentek, Márk 16, mindenhová elmentek prédikálni, az Úr pedig velük munkálkodott, megerősítve az Igét. És Pál itt ugyanazt a dolgot adja, azt mondta, hogy az Evangéliumot először Jézus hirdette és megerősítették azok, akik hallották Őt. És ez az alapkő. Óh, áldott legyen az Úr Neve! Ez az alapkő. És belegondolni abba, hogy kétezer év eltelt! Ateisták és hitszegők támadtak azóta, és mindenféle kételkedők. De ma ugyanaz a Jézus megerősíti az Ő Igéjét ugyanolyan módon, azok által, akik hallották Őt. „Hallani Őt" nem azt jelenti, hogy meghallgatunk egy szolgálatot. Ez azt jelenti, hogy hallani Őt.

Igen, hogyan menekülünk meg? Hol van a menekvésünk? Óh, azt mondod: „Áldom Istent, mert a metodista egyházhoz tartozom. Presbiteriánus vagyok. Pünkösdi vagyok." Ennek semmi köze nincs ahhoz. És aztán határvonalra kerülnek és azt mondják, hogy ez

spiritizmus, vagy valamilyen gondolatátvitel, vagy az ördög, vagy valami. Szégyelljék magukat.

Ha az angyaloknak minden szava erős… Jézus azt mondta: „Az nem… Egy kis idő és a világ nem lát Engem többé. De ti láttok Engem, mert veletek leszek, és bennetek leszek a világ végezetéig.” És amikor látjuk Őt lejönni és folytatni az Ő Igéjének megerősítését, hogyan menekülünk el, ha mi valamilyen gyülekezethez, vagy szervezethez, vagy felekezethez tapadunk hozzá, vagy valamilyen saját magunk gyártotta elmélethez… Inkább engedjétek el ezeket. Mert minden bűn igazságos büntetést kapott az angyalok alatt, akkor mennyivel inkább úgy lesz, amikor az Isten Fia szól az egekből, hogy megnyilvánítsa az Ő Igéjét! Hogyan menekülünk meg, ha figyelmen kívül hagyunk ilyen nagy üdvösséget? Óh, óh!

Isten is… (4. vers) … **Isten is bizonyságot tesz velük…**

Figyeljétek ezt meg. Isten bizonyságot tesz. Óh, annyira örülök ennek. Az Úr bizonyságot tett. Nézzétek. Amikor Illés ott ült a hegyen, ő azt mondta: „Ha Isten embere vagyok, akkor szálljon le tűz az égből és emésszen fel benneteket”, és Isten bizonyságot tett, hogy ő Isten embere volt. Isten mindig bizonyságot tesz. A te életed is bizonyságot tesz. Nem tudom, mi a bizonyságtételed, de az életed olyan hangosan beszél, hogy a hangod nem is hallatszik. Amit élsz, a mindennapi életed bizonyságot tesz arról, hogy mi vagy. Isten bizonyságot tesz. Igen, a Szentlélek egy Pecsét, és a pecsét a lap mindkét oldalát megfogja. Látják, hogy itt állsz és amikor elmész, nem csak a gyülekezetbe, hanem a mindennapi munkában… Mindkét oldalon meg vagy pecsételve: belül és kívül. Az örömből, ami van neked és az Életből, amit élsz, meg vagy pecsételve belül és kívül is. De tudod, hogy meg vagy mentve, és a világ tudja, hogy meg vagy mentve, abból az életből, amit élsz: mert Isten bizonyságot tesz. Áldott legyen az Ő Szent Neve! Óh, milyen vallásosnak érzem magam!

Gondoljatok csak bele ebbe, testvérek. Óh: „Az Én juhaim hallják az Én hangomat, és idegent nem követnek.” Óh, a mi neveink az Ő tenyerén vannak, Ő előtte éjjel és nappal. Az Ő Igéje mindig Őelőtte van, az Ő ígérete. Nem felejtheti azt el. És Ő szeret téged. Most, Ő bizonyságot tesz az Övéiről. Ha nem nyitod meg a szádat és egy szót sem mondasz, a világ akkor is tudni fogja, hogy valami történt veled.

… bizonyságot tesz arról az Isten jelekkel és csodákkal és a Szentlélek ajándékaival, az Ő saját akarata szerint.

Most a befejezés előtt vegyünk még egy igeverset. Pünkösd napján, amikor vették a Szentlelket… Úgy négy nappal később Péter átment az Ékes-kapun, ő és János. Azt mondták: „Nézz ránk” egy embernek, és azt mondta: „Ezüstöm és aranyam nincs, de amim van, azt adok neked. Az Úr Jézus Krisztus Nevében kelj fel ás járj.” Az ember pedig feltekintett és semmi mást nem kérdezett tőlük. Felállt és ment tovább. Ők tudatlan és tanulatlan emberek voltak. De a Biblia azt mondja: „Hallgatniuk kellett rájuk, mert tudták, hogy Jézussal voltak.” Testvérem, amikor a világ tudja, hogy Jézussal voltál, amikor olyan tiszta életet tudsz élni ebben a mostani világban, ebben a sötétségben, akkor a világ tudja ezt és látja, hogy Jézussal voltál… Amikor egy romlott, rosszhírű utcai prostituáltból hölgy lesz, megmosódva a Bárány

Vérében, Isten bizonyságot tesz arról, hogy Ő él. Végy egy részegest, aki annyira mélyen van, hogy bántja a feleségét és csúnyán bánik a gyerekeivel és elveszi az ételt az asztalról és a pénzét prostituáltakra költi. Hagyd, hogy találkozzon egyszer Jézussal. Látni fogod őt úgy visszatérni, mint Légiót, aki józanul és felöltözve jött vissza a feleségéhez és a gyermekeihez. Természetesen.

Nemrégiben, úgy negyven évvel ezelőtt, amikor a világ vallásai találkoztak és mindegyik felállt és beszélt… És a muzulmánok beszéltek a muzulmán vallásról. A hinduk a hinduizmusról, a buddhisták Buddháról. És a kis orvos… Elfelejtettem, mi volt a neve. Tudtam a nevét, de most elfelejtettem. Ő azért beszélt, hogy a kereszténységet képviselje. És beszélt az oklahoma-i Maccabee (meköbí) asszony történetéről, Amerikában. Annyira makacs volt és alantas, hogy még amikor megölni mentek őt, akkor sem tették rá a kezüket, mert annyira durva és gonosz volt. Parancs alapján tartóztatták le: cigarettát szívott, egy lovaskocsit vezetett és megszegte a törvényt, az oklahoma-i rendeleteket, amikor az utcán egy négyesfogattal ment át. És annyira gonosz és koszos volt, hogy az emberek nem is közelítettek hozzá, sőt, amikor a hóhérok készültek kivégezni őt, nem akasztották fel. Csak kátrányt és tollakat szórtak rá, hogy végezzenek vele. És amikor ez a kis prédikátor elmondta a történetét úgy, hogy az emberek már szinte tűkön ültek, hogy hallják, mi következik. Amikor odaért, hogy ez az asszony annyira koszos, alantas és rosszhírű volt, hogy még a törvény sem mert elbánni vele… Még maga az ördög is kivetné az ilyen embert a pokolból, ahogy elmondta a történetet. Aztán azt mondta: - Uraim, a világ vallásai közül az önök vallásában van-e valami, ami megtisztítaná Maccabee (meköbí) asszony kezét? Mindenki csendben ült. Aztán tapsolt egyet, felugrott és azt mondta: - Dicsőség Istennek! Jézus Krisztus Vére nem csak megtisztítja a kezeit, hanem a szívét is megtisztítja és új teremtéssé teszi! Azt mondom nektek:

Csodás kegyelem! Mily édes a hangja,
Mely megmentett egy nyomorultat, mint én!
Elveszett voltam, de megtaláltattam,
Vak voltam, de most látok.
Kegyelem tanította meg a szívemet a félelemre,
Kegyelem vette el a félelmemet.
Mily drágán jelent meg az a kegyelem
Az órában, amikor először hittem!

Természetesen. Hogyan menekülünk meg, ha figyelmen kívül hagyunk egy ilyet? Ha nem eszel, meghalsz. Ha nem fordulsz be a sarkon, balesetet szenvedsz. Ha nem fejed meg a tehenet, elapad a teje. Ha nem ápolod a fogadat, ki kell őket húzni. Természetesen. Minden nemtörődömségért fizetni kell. Óh, Branham Gyülekezeti Ház és látogatók, hadd mondjak most valamit nektek. Ha nem tesztek bizonyságot Isten dicsőségéről, ha nem adtok Istennek magasztalást és dicsőséget, akkor egy napon elhidegült, külsőséges és Istentől eltávolodott állapotban találjátok majd magatokat. Magasztaljátok Istent! „Hogyan menekülünk meg, ha figyelmen kívül hagyunk egy ilyen nagy üdvösséget?”

Későre jár, és éppen most vettem észre, hogy Toms (tamz) testvér bejött ott hátul. Most befejezzük és ma este folytatjuk majd, ha az Úr engedi. Imádkozzunk most egy percre.

Mennyei Atyánk, Néked legyen áldás, magasztalás, tisztesség, dicsőség, bölcsesség, hatalom és erő örökkön örökké. Óh, annak a trónon ülő Báránynak adatott minden ország és uralom, és minden az Ő kezébe adatott. Amikor feltámadt a halálból a mi megigazulásunkra, Ő azt kiáltotta a világnak: „Minden hatalom mennyen és földön az Én kezembe adatott! Menjetek el azért szerte a világra és hirdessétek az Evangéliumot."

Óh, drága haldokló Bárány,
A Te drága véred soha nem veszíti el az erejét,
Amíg Isten megváltott Egyháza
Megmentést nyer, hogy többé ne vétkezzen.

Segítsetek nekünk, szolgálóknak, hogy meglássuk, hogy túl sokat követelünk: kell, hogy legyen egy gyülekezet, kell, hogy legyen ez, kell, hogy legyen minden. Az asszonyok, mielőtt gyülekezetbe mennek – és keresztényeknek mondják magukat -, nekik kell egy bizonyos fajta ruha, vagy valamilyen módon kell felöltözniük. A prédikátoroknak pedig ennyi meg ennyi pénz kell, mielőtt eljönnek, és mindennek így meg úgy kell lennie. Óh, Krisztus, amikor itt olvasom, hogy ők juhbőrökben és kecskebőrökben bolyongtak, és hogy a föld gödreiben éltek és barlangokban, és hogy így vándoroltak a vad üldöztetés alatt, és mégis megtartották a hitüket ezeknek az angyaloknak a szolgálata alatt. Hogyan menekülünk meg, amikor az Úr Jézus nekünk szép otthonokat adott, és autókat, és ruhát és ételt? És mégis zúgolódunk, csak üldögélünk és lusták vagyunk. Soha nem próbálunk meg kimenni és tenni ezért valamit. Akkor hogyan menekülünk meg, Isten? Óh, imádkozom, hogy azt a régimódi meggyőződést égesd be minden szívbe ma délelőtt, Uram, hogy az emberek lássanak munkához. Hadd munkálkodjunk, amíg nappali világosság van, mert a nap már lassan lenyugvóban van. És megy a civilizáció, és már nincs idő, mert át fog hajolni az örökkévalóságba. Óh, Isten, add meg ma, hogy friss látással mehessünk, bölcsességgel és értéssel, hogy tudjuk, hogyan kell megközelíteni a bűnösöket és Krisztushoz hozni őket. Halld meg a Te szolgád imádságát, Uram.

Megkérdezném, hogy van-e itt valaki, aki nem ismeri Krisztust Megváltójaként, ha van, emelje fel a kezét és mondja: - Emlékezzél meg rólam, Branham testvér… Csak emeld fel a kezedet és mondjad: - Emlékezzél meg rólam. Szeretnék keresztény lenni. Nem akarom már ezt figyelmen kívül hagyni… Isten áldjon meg ott hátul, uram. Valaki azt mondja: - Szeretném felemelni a kezemet, Branham testvér. És el akarom fogadni Krisztust Megváltómnak, hiszen ezt mindeddig elhanyagoltam. Óh, persze, hogy eljárok a gyülekezetbe, hiszen a gyülekezethez tartozom…

***